

REPUBLIKA HRVATSKA
JAVNI BILJEŽNIK
Ana Kalšan Mališ
Varaždin, Tome Blažeka 3

U Varaždinu 02.08.2017. godine

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
SUDSKA UPRAVA
PREDSJEDNIK SUDA

Broj: 15 Su 388/17-1
Varaždin 04-08-2017

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Ured predsjednice suda
n/r Predsjednice suda gđe. Jasne Lekić

Predmet: Obavijest o korištenju godišnjeg odmora

Poštovani,

Obavještavam Vas da ured javnog bilježnika Ane Kalšan Mališ, Varaždin, Tome Blažeka 3, neće raditi od 07.08.2017.g. do 14.08.2017.g. radi korištenja godišnjeg odmora.

S poštovanjem,

Javni bilježnik
Ana Kalšan Mališ

Poslovni broj: 5 St-~~74~~ 175-159

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 76 PŽ-4139/2017-2

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

24. 07. 2017

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Mirne Maržić, sutkinje izjaviteljice, i dr. sc. Jelene Čuveljak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ELKOM d.o.o. u stečaju, OIB 32820563204, Ivanec, Ivanečko Naselje 1/D, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-71/15-152 od 13. lipnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 12. srpnja 2017.

riješio je

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-71/15-152 od 13. lipnja 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, donesenim nakon održanog ročišta za diobu, prvostupanjski sud je odlučio sljedeće:

„I. Iz kupovnine u iznosu od 3.530.000,00 kn ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika ELKOM d.o.o. u stečaju, Ivanec, Ivanečko naselje 1/D, OIB 32820563204, upisana u Zemljišno-knjižnom odjelu Ivanec, Općinskog suda u Varaždinu i to:

zk. ul. br. 7746 k. o. Ivanec, zkčbr. 4860, poslovna zgrada broj 1 D u Ivanečkom naselju i dvorište, površine 5790 m², dvorište, površine 4527 m², poslovna zgrada broj 1D, površine 1263 m², zkčbr. 4861, oranica Polanjka, površine 939 m², zkčbr. 4862, oranica Polanjka, površine 967 m², zkčbr. 4863, oranica Polanjka, površine 1011 m², namiruju se kako slijedi:

-iznos troška utvrđivanja tražbine koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu u iznosu od 176.500,00 kn,

-iznos troška unovčenja u iznosu od 176.500,00 kn,

-sa iznosom od 2.564.628,32 kn namiruje se razlučni vjerovnik Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB 23057039320 i
-sa iznosom od 612.371,68 kn namiruje se razlučni vjerovnik Zagrebačka banka d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB 92963223473.

II. Nalaže se stečajnom upravitelju Želimiru Uršulin iz Ivanca, Trg hrvatskih branitelja 9, da u roku od 8 dana nakon pravomoćnosti ovog rješenja izvrši namirenje iz toč. I. izreke ovog rješenja.“

Iz obrazloženja i podataka u spisu proizlazi da je navedena nekretnina stečajnog dužnika ELKOM d.o.o. u stečaju, Ivanec, prodana u stečajnom postupku za iznos od 3.530.000,00 kn. Na predmetnoj nekretnini upisano je razlučno pravo u korist razlučnih vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka, ZAGREBAČKE BANKE d.d., Zagreb i ELEKTROMETAL d.d., Bjelovar.

Na ročištu za diobu održanom 17. ožujka 2017. (list 2156.-2164. spisa) stečajni upravitelj stečajnog dužnika Želimir Uršulin je naveo da tražbina razlučnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka s osnove razlučnog prava prema prijavi tražbine iznosi 2.395.599,84 kn i to iz razloga jer je za razliku do punog iznosa upisanog razlučnog prava već namiren, te da je podneskom od 9. ožujka 2017. ovaj razlučni vjerovnik podnio obračun svoje tražbine u iznosu od 2.935.574,09 kn, iako tražbina na čije namirenje ima pravo iznosi 2.564.628,32 kn.

Prihvatio je prijedlog stečajnog upravitelja da se iznos koji preostane nakon podmirenja troška utvrđivanja tražbine koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu u iznosu od 176.500,00 kn i troška unovčenja u iznosu od 176.500,00 kn, prema odredbi članka 170. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 125/12 i 133/12; dalje: SZ) i nakon namirenja razlučnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., s iznosom od 2.564.628,32 kn, djelomično namiri razlučni vjerovnik na toj nekretnini, ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, sa iznosom od 612.371,68 kn.

Uvidom u obračun tražbine vjerovnika Erste & Steiermärkische bank d.d., Rijeka (list 2146.-2147. spisa) prvostupanjski sud je utvrdio da tražbina koju potražuje ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. kao razlučni vjerovnik iz kupovnine iznosi 2.935.574,09 kn, prema Izvodu iz poslovnih knjiga od 11. studenog 2016. (list 2148. spisa) u kojem je navedeno da se ta tražbina temelji na ugovorima o kratkoročnim kreditima 5000037876 i 5105618530 i Ugovoru o izdavanju bankovnih garancija 5401596037, 540167099 i 5401792897. Utvrdio je da iz tablice razlučnih prava sačinjene po stečajnom upravitelju za ispitno ročište koje je održano 24. rujna 2015. utvrđeno je da je Erste & Steiermärkische bank d.d. prijavila razlučno pravo za iznos od 2.546.438,19 kn i da je taj iznos osiguran založnim pravom na dvjema nekretninama, od kojih je jedna upravo ova navedena u točki I. izreke pobijanog rješenja.

Ocjenjujući osnovanost prijedloga za namirenje ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. prvostupanjski je sud zaključio da troškovi odvjetničkog zastupanja, koje je detaljno pobrojila punomoćnica razlučnog vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., ne mogu biti predmet namirenja u ovom slučaju jer se u jednom dijelu radi o troškovima koji su za tog vjerovnika nastali njegovim sudjelovanjem u ovom postupku, što

predstavlja u smislu članka 72. Stečajnog zakona tražbinu nižeg isplatnog reda, ali ne može biti podmirena iz predmetne kupovnine, jednako kao u drugom dijelu niti tražbine s osnove troškova proizašle iz ovršnih postupaka koje je razlučni vjerovnik vodio protiv trećih osoba radi namirenja svoje tražbine.

Stoga je prvostupajski sud odlučio kao u točki I. izreke pobijanog rješenja, sukladno odredbi članka 164.a Stečajnog zakona i odredio namirenje razlučnih vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. u skladu sa utvrđenim razlučnim pravom i ZAGREBAČKE BANKE d.d., koja na predmetnoj nekretnini također ima razlučno pravo za namirenje tražbine u iznosu od 88.636.652,58 kn prema ugovoru o založnom pravu od 27. svibnja 2010. što proizlazi iz tablice razlučnih prava (list 1489. spisa).

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio razlučni vjerovnik ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. ne ističući konkretne žalbene razloge, s prijedlogom ovom sudu da pobijano rješenje preinači ili da ga ukine i predmet vrati prvostupajskom sudu na ponovan postupak. U žalbi u bitnom navodi da se njegovo potraživanje temelji na ugovorima koje je zaključio sa stečajnim dužnikom i njegovim jamcima te na temelju kojih mu pripada pravo na namirenje svih prouzročenih troškova, naglašavajući u bitnom da troškovi nastali u ovom postupku i u postupcima pred općinskim sudovima u vezi s predmetnom tražbinom te da bi se trebali namirivati u istom redoslijedu kao i glavna tražbina. Također navodi da je njegova tražbina u iznosu od 83.289,40 kn priznata kao tražbina II. višeg isplatnog reda, rješenjem od 25. rujna 2015. pa da je prvostupajski sud propustio prihvatiti njegov prijedlog za odvajanje dijela kupovnine u tom iznosu.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi članka 381. i članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s člankom 6. i člankom 441. stavkom 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

U postupku donošenja pobijanog rješenja, niti u pobijanom rješenju, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje je ovaj sud dužan paziti po službenoj dužnosti, a žalitelj u žalbi niti ne ukazuje na neke druge povrede odredaba parničnog postupka.

Po ocjeni ovog suda, prvostupajski je sud pravilno utvrdio sve odlučne činjenice te je pravilno primijenio materijalno pravo sadržano u odredbi članka 170. SZ-a.

Stečajnim je zakonom propisano da nakon što unovči stvar ili pravo na kojem postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, stečajni sudac će, iz iznosa ostvarenog prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz članka 170. SZ-a,
2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i

3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika (članak 164.a SZ-a).

U odnosu na troškove utvrđenja tražbine:

Odredbom članka 170. stavka 1. SZ-a propisano je da se troškovi utvrđenja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđenja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu, određuju u paušalnom iznosu od 5% od utrška, pri čemu je visina tih troškova fiksno određena u navedenom postotku od ostvarene kupovnine. Pritom treba pojasniti da se pojam utrška u smislu odredbe članka 170. SZ-a tumači kao ostvarena kupovнина, odnosno cijena postignuta prodajom stvari na kojima postoji razlučno pravo, neovisno o tomu jesu li prodane u ovršnom ili stečajnom postupku (osnovica za obračun nije iznos doznačen stečajnom sudu ili procijenjena vrijednost te imovine).

U odnosu na troškove unovčenja tražbine:

Odredbom članka 170. stavka 2. SZ-a propisano je da se troškovi unovčenja određuju u paušalnom iznosu od 5% od utrška. Ako su stvarni nastali troškovi iz te zakonske odredbe znatno viši ili znatno niži, oni će se odrediti u stvarnom iznosu.

Prvostupanjski je sud pravilno prihvatio prijedlog stečajnog upravitelja da se namire stvarni troškovi unovčenja, što žalitelj također ne osporava.

U odnosu na utvrđeni iznos namirenja žalitelja:

Žalitelj osporava pravilnost pobijanog rješenja u dijelu kojim mu prvostupanjski sud nije dosudio zatražen iznos troškova, kako ga je postavio na ročištu za diobu 17. ožujka 2017. navodeći da su različitim pravom na predmetnoj nekretnini osigurane glavna tražbina, kamate i troškovi sudske ili izvansudske prirode do okvirnog iznosa kako je navedeno u ovršnoj ispravi, napominjući da se namiri tražbina koja se odnosi na odvjetnički trošak prema članku 114. stavka 5. Ovršnog zakona, jer se troškovi namiruju istim redosljedom kao i glavna tražbina, pa da je s osnova odvjetničkih troškova tražio da se namire troškovi:

a) sastav prijave potraživanja u stečaj od 30. srpnja 2015. u iznosu od 31.830,47 kn, u što je uključen PDV,

-zastupanje na ispitnom i izvještajnom ročištu 24. rujna 2015. u iznosu od 31.830,47 kn, u što je uključen PDV,

-zastupanje na ročištu za diobu kupovnine 17. ožujka 2017. u iznosu od 31.830,47 kn, u što je uključen PDV,

b) odvjetnički trošak koji se odnosi na ovršni postupak broj Ovr-1728/14 pred Općinskim sudom u Varaždinu protiv ovršenika Marko Habek:

-sastav prijedloga za ovrhu od 22. srpnja 2014., u iznosu od 22.300,00 kn, u što je uključen PDV,

-sastav prijedloga za zabilježbu pokretanja ovrhe od 22. srpnja 2014., u iznosu od 5.575,00 kn, u što je uključen PDV,

-sastav odgovora na žalbu od 25. rujna 2014., u iznosu od 22.300,00 kn, u što je uključen PDV,

-zastupanje na ročištu 11. kolovoza 2015., u iznosu od 22.300,00 kn, u što je uključen PDV,

- sastav odgovora na žalbu od 4. srpnja 2016., u iznosu od 22.300,00 kn, u što je uključen PDV,
- sastav podneska od 6. travnja 2016., u iznosu od 3.125,00 kn, u što je uključen PDV,
- c) ovršni postupak protiv Danice Habek koji se pred Općinskim sudom u Varaždinu vodi pod brojem Ovr-1729/14 i to:
 - sastav prijedloga za ovrhu od 22. srpnja 2014., u iznosu od 22.300,00 kn, u što je uključen PDV,
 - sastav prijedloga za zabilježbu pokretanja ovrhe od 22. srpnja 2014., u iznosu od 5.575,00 kn, u što je uključen PDV,
 - sastav odgovora na žalbu od 25. rujna 2014., u iznosu od 22.300,00 kn, u što je uključen PDV,
 - zastupanje na ročištu 11. kolovoza 2015., u iznosu od 22.300,00 kn, u što je uključen PDV,
 - zastupanje na ročištu za utvrđenje vrijednosti nekretnine od 25. siječnja 2017., u iznosu od 22.300,00 kn.

Nije sporno da stečajni dužnik u postupcima ovrhe koji su vođeni kod Općinskog suda u Varaždinu pod poslovnim brojevima Ovr-1728/14 i Ovr-1729/14, stranka, nije stranka u postupku iz razloga jer su ovršenici dužnici jamci po predmetnim ugovorima o kreditu odnosno ovršnoj ispravi temeljem koje ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. ima razlučno pravo na nekretninama kao što nije sporno da nekretnine koje su bile predmetom tih ovrha nisu vlasništvo stečajnog dužnika, ali je ovršenik na temelju Ugovora o solidarnom jamstvu broj 5000037876 od 31. ožujka 2014., solidarni jamac za sva potraživanja koja proizlaze iz ovršnih isprava, iz ugovora o okvirnom iznosu zaduženja, temeljem kojih ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. ima zasnovano razlučno pravo, a koje je prijavljeno u ovom stečajnom postupku, kao i da su ovršni postupci pokrenuti radi namirenja iste tražbine koja se namiruje u ovom ovršnom postupku, temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju broj ES715/06 i njemu pripadajućeg Aneksa kao i Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju broj ES398/2011.

Ovdje valja naglasiti da pogrešno smatra žalitelj da načelo slobode ugovaranja sadržano u odredbi članka 11. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) isključuje primjenu kogentnih odredaba Stečajnog zakona, kao postupka generalne ovrhe, u smislu odredbe članka 2. ZOO-a, pa postojanje određenih ugovornih odredaba iz dvostranog ugovora, u kojem je jedna od stranaka stečajni dužnik, ni u kojem slučaju ne davati prednost nekom od vjerovnika u odnosu na ostale vjerovnike istog tog stečajnog dužnika. Stoga, neovisno o tome kako su stranke ugovorile svoj međusobni odnos, u stečajnom se postupku može postupati isključivo sukladno odredbama Stečajnog zakona, u konkretnom slučaju kod odlučivanja o tome koji će troškovi biti namireni iz kupovnine ostvarene konkretnom prodajom nekretnine.

Stoga je pravilno prvostupanjski sud neosnovanim ocijenio navode ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. da se svi navedeni troškovi koji obuhvaćaju glavnicu potraživanja prema sklopljenim ugovorima o kreditu a koji se ugovori nalaze u spisu ovog stečajnog postupka, zatim kamate troškovi prisilne naplate i svi vezani troškovi osigurani predmetnim ugovorima o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju, a koji su temelj upisa razlučnog prava stečajnog vjerovnika, odnosno razlučnog vjerovnika, trebaju namiriti iz ostvarenog iznosa kupovnine.

Pravilno je ocijenjen i iskaz stečajnog upravitelja da prema odredbama Stečajnog zakona troškovi sudjelovanja svakog vjerovnika pa tako i razlučnog, u tijeku stečajnog postupka su tražbine koje spadaju u niži isplatni red i prijavljuju se na poseban poziv suda i da ovaj potraživani trošak nije osiguran razlučnim pravom, a što se tiče troškova ovršnih postupaka ti se troškovi odnose na postupke protiv trećih osoba koje su založni dužnici za obvezu stečajnog dužnika, ali prema zasebno zaključenim ugovorima o jamstvu.

Suprotno uvjerenju žalitelja da je sud utvrdio da ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., nije naveden kao stečajni vjerovnik u rješenju ovoga suda od 25. rujna 2015., poslovni broj St-71/15-29 (list 1505.-1510. spisa) kojim su utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika u ovom stečajnom postupku, ta pogreška nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. U konkretnom slučaju, baš iz razloga što je žalitelju priznata njegova tražbina kao tražbina II. višeg isplatnog reda, ista će biti namirena kao i sve tražbine tog reda, a za što nije odredbama Stečajnog zakona predviđeno pogodovanje jednog vjerovnika odvajanjem dijela kupovnine radi osiguranja iznosa u kojem mu je priznata tražbina kao stečajnom vjerovniku u smislu odredbe članka 72. SZ-a. Stoga taj žalbeni navod nije od odlučnog značaja u smislu odredbe članka 375. stavka 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 6. SZ-a.

Stoga ovaj sud, u smislu odredbe članka 375. stavka 5. ZPP-a u cijelosti prihvaća utvrđenja prvostupanjskog suda sadržana u obrazloženju pobijanog rješenja čime se žalbeni navodi ukazuju neosnovanima.

Stoga je odlučeno kao u izreci ovog rješenja prema odredbi članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 6. SZ-a.

U Zagrebu 12. srpnja 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
JAGODA CRNOKRAK, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN